بسم الله الرحمن الرحيم

ગુલશને માતમ.

નિઝામીયા બુક ડિપોકે વાસ્તે ઉરદુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી
હરફમેં લિખકર છપવાને ઓર પ્રગટ કરનેવાલે

નિઝામુદદીન અમીરૂદદીન કુરેશી

તીન દરવાઝા—અહમદાબાદ.

પહેલી બાર. ૨૦૦૦ કોપી.

અકટોબર ૧૯૧૭ ઝિલહજ ૧૩૩૫

કીમત દો આને.

ધી ક્રાઉન પ્રીન્ટીંગ વર્કસમાં ભાવસાર ત્રીકમલાલ સાંકળચંદ તથા
ગોશાઇ કેશવગર રામગરે છાપ્યું. રીચીરોડ—અમદાવાદ.

ગુઝારિશ.

ખાસ મોહર્રમુલ હરામમે પઢનેકે લિયે મુસલમાન ભાઈઓંકે વાસ્તે યે છોટીસી કિતાબ શાયે કી જાતીહૈ. માતમ, મરસીએ નવહે વગયરાકી બોહોતસી કિતાબેં ગુજરાતી હુરૂફુમેં શાયે હો ચુકીહેં લેકિન બોહોત કમ અયસીહેં જો ગલતીઓંસે પાકહોં. હમને ખાસ તવજ્જોહસે ઇસ કિતાબકે પ્રુફ દેખેહેં ઇસ લિયે શાયદહી કોઇ ગલતી રહે ગઇહો. તાહમ કોઈ ગલતી રહે ગઇહો તો નાઝેરીન દરગુઝર ફરમાયેં.

તીન દરવાઝા
અહમદાબાદ. } માલિકાને નિઝામીયા બુક ડિપો.

ગુલશને માતમ.

રૂબાઇ ૧.

અય ખાલિકે કુલ જલાલ કરમ રહેમત કર
અય દાફએ હર રંજો અલમ રહેમત કર
સબકત હે સદા ગઝબપે રેહમતકો તેરી
અપની તુઝે રેહમત કી કસમ રહેમત કર

માતમે ઝિયા

ચાંદ ગમકા યેહ ઝાહિર હુઆ હે
ખુન ચશ્મે ફલકસે બહા હે
ચાંદ ગમકા યે ઝાહિર હુવા હે—ચાંદ

ખાયા અસગરને જિસ ચાંદમેં તીર
ફેરી હુલકુમ પર જીસકે શમશીર
હુવા એક શબકા મારા ગયા હે—ચાંદ

નંગે સર બિન્તે મુશકિલ કુશા હૈ
ઇસ મહીને મેં છીની રિદા હૈ
કયા સિતમ ઝાલિમોંને કિયા હૈ—ચાંદ

ચાંદ મેં ઇસ મહીને કે અકબર
હો ગયા તેગે ઝાલિમ સે બે સર
ગુલશને મુસ્તુફા સબ લુટા હૈ—ચાંદ

પેહની અકબરને ઇસ માહમેં કફની
પેહની અકબરને ઇસ માહમેં બેડી
લાશા સરવરકા બે સર પડા હૈ—ચાંદ

ઇસ મહીને મેં ઉસ શાહકા સર
ઝાલિમોંને ફિરાયા હૈ દર દર
લોગો સર પીટો યે ગમકી જા હૈ—ચાંદ

ઉમ્મે કુલસુમ કેહતીથી રો રો
મરદુમે કુફા કયોં રોતે તુમ હો
કત્લ સરવર તુમ્હી સે હુવા હૈ—ચાંદ

કેહતી ઝેનબથી ઇસ માહમેં લોગો
ઇસકે બદલે મુઝે માર ડાલો
બાકી આબિદ બેડી અબ રહા હૈ—ચાંદ

અય ઝિયા કિસકો યે ગમ નહીં હૈ
ગમે હુસનેન કુચ્છ કમ નહીં હૈ
જાનવરને ભી યે ગમ કિયા હૈ—ચાંદ

માતમે શરીફ.

શેહકી કસ્તી તબાહીમેં આઇ
ખાક ઉડાતી હે સારી ખુદાઇ
શેહકી કશતી તબાહીમેં આઇ—શેહકી

ઝેહેર હઝરત હસનકો દીયા હે
હાય ટુકડે કલેજા હુવા હે
ક્યા મુસીબત ફલકને દીખાઈ—શેહકી

ગમસે બેચેન આલમ હે સારા
હાય કાસમ સે દુલે કો મારા
ક્યાહી ઝાલિમને કી બે હયાઇ—શેહકી

કત્લ મકતલમેં કાસમ હુવા જબ
પીટ કર સરકો ચિલ્લાઇ ઝેનબ
હાય ભાઇકી સુરત મીટાઇ—શેહકી

જાન અસગર કી લી તીર સે હાય
મારે મુસલીમ કે દોનોં પીસર વાય
હાય અકબર પે બરછી ચલાઇ—શેહકી

હાય મારા હુસેને હસીં કો
ગમસે લરઝા હે અરશે બરીં કો
ગમકી બદલી ફલક પરહે છાઇ—શેહકી

અય **શરીફ** અબ ન આગે બ્યાં કર
સદમા હોતા હે રૂહે નબી પર
લુટ ગઇ સબ અલીકી કમાઈ—શેહકી

માતમે નાઝ.

દુલ્હા કાસમ તુઝે રનમેં જાના ન થા
હાય શાદીમેં ગરદન કટાના ન થા
દુલ્હા કાસમ તુઝે રનમેં જાનાકુંન થા—દુલ્હા
દુલહન કેહતી થી ફરકે યું ઝારી
મોત આઇ અગર થી તુમ્હારી
રન સિવા દુસરા ક્યા બહાના ન થા—દુલ્હા
અયસી શાદી કભી ભી સુની હે
બેવાહ એક શબકી દુલહન બની હે
ચર્ખ યું તુજકો હમેશા સતાના ન થા—દુલ્હા
ચર્ખ તુજકો નઝર ન યે આયા
જાનકર સરકો ઉસકે કટાયા
ક્યા તન ઉસકે મેં જોડા શહાના ન થા—દુલ્હા
હાય લાશે પે ઉસકે મેં જાતી
આતિશે ગમકો અપને બુઝાતી
અભી મૈયતકો ઉસકે ઉઠાના ન થા—દુલ્હા
જીસકો પાલ્હા અલી મુરતુઝાને
રખા સીને પે ખયરૂનનીસા ને
ઉસકા લાશા ઝમીં મેં દબાના ન થા—દુલ્હા
અસ્ક આંખો સે હેં સબકે જારી
દિલમેં ગમકી લગી હે કટારી
નાઝ તુજકો યે માતમ બનાના ન થા—દુલ્હા

માતમે રસા.

શાહે દીંકા જહાં સે સફર હે
સુરતે અબ્ર હર ચશ્મે તર હે
શાહે દીંકા જહાંસે સફર હે—શાહે

હો ચુકે રૂખસત એહેલે હરમ સ
પુછતે અશ્ક હેં ચશ્મે નમ સે
તેગે હયદર ભી ઝેબે કમર હે—શાહે

દરપે ખયમે કે હાઝીર હે દુલ દુલ
દેખ લો આખરી યે તજમ્મુલ
ફિર જહાંમે કહાં યે કમર હે—શાહે

સજ કે હથિયાર વો શાહે આદિલ
આયા આઅદાએ દીંકે મુકાબિલ
ઝાલિમોં કો કહાં અબ મફર હે—શાહે

જુરઅતે શાહે સફદર તો દેખો
જોહરે તેગે હયદર તો દેખો
લશકરે શામ ઝેરો ઝબર હે—શાહે

મારે ચુન ચુન કે લાખોં સિતમગાર
હો ગયે હુકમે ખાલિક સે લાચાર
બખશીશે આસીયાં પર નઝર હે—શાહે

ગરચે હઝરત નથે ઉનસે મજબુર
પર રઝા મનદીએ હકથી મનઝુર
બસ મેં રોબાહ કે શેરે નર હે—શાહે

ઝિબ્હ હોતા હે અય વાયે સૈયદ
ગોદ મેં સર લિયે હેં મોહમ્મદ
શિમરે બેદીં ચઢા સીને પર હે—શાહે
અય દરેગા હુવે કત્લ સરવર
પીટતે રેહ ગઇ સરકો ખ્વાહર
હર તરફ અબ યેહી શોરો શર હે—શાહે
એ અદબ તું ન અયસા ગઝબ કર
બોસા ગાહે નબીકા અદબ કર
યે જીગર બંદે ખયરૂલ બશર હે—શાહે
ચુમતે થે ગલા યે પયમ્બર
ફેરતા હે લઇં ઉસપે ખનજર
ક્યોં બનાતા જહન્નમેં ઘર હે—શાહે
માજરા હે અઝીઝો યે ગમકા
લુટ ગયા ખેમા શાહે ઉમમકા
દુખતરે ફાતેમા નંગે સર હે—શાહે
બચ્ચે રોતે હેં સેહમે હુવે સબ
પીટતી સરકો હે અપને ઝેનબ
કેદ હોનેકી સબકી ખબર હે—શાહે
યાં તો યે આલમે બેકસી: હે
ફાકા દો દિનકા ઓર તિશનગી હે
વાં શહે દીંકા નેઝે પે સર હે—શાહે
ક્યા રસા લિખ્ખું હાલે સકીના
ચાક ચાક દસ અલમસે હે સીના
આલે એહમદકી ગમકી સહર હે—શાહે

માતમે રસા.

રનમેં કેહતે થે સરવર હમારે
અલી અકબર બતા મેરે પ્યારે
અબ જીયે બાપ કિસ્કે સહારે—રનમેં

હે કહાં આજ શિમરે સિતમગર
ફેરદે મેરી ગરદન પે ખનજર
તુજકો મારા મુજે આકે મારે—રનમે

તુમસે ઉમ્મીદ થા મુજકો બેટા
દોગે મેરે જનાઝે કો કાંધા
તુમતો પહેલેહી જન્નત સીધારે—રનમેં

તેરે મરને કે યે દિન નહીં થે
મરને જયસે તો બેટા હગીં થે
દે ગયે દાગ દિલપર હમારે—રનમેં

હવઝે કોસર પે દાદા સે મિલના
હાલ મેરા યે હઝરત સે કેહના
પ્યાસે બાબા હેં દરિયા કનારે—રનમેં

આપકે નવ નિહાલોં કો મારા
મેરે નાઝોં કે પાલોં કો મારા
ફેરે હલકોં પે ખનજર દોધારે—રનમે

દરે ખયમે પે બાનુએ મુઝતર
આકે કેહતે થે બા દીદએ તર
અલી અકબર કિસે માં પુકારે—રનમેં

શર્મ ઝાલિમ કો હયહય ન આઇ
તેરે સીને પે બરછી લગાઇ
એહ ગયે હોકે ખું દિલકે પારે—રનમેં
બર સરે લાશે દિલબંદે શબ્બીર
કહેતે થે અય રસા યે વો દિલગીર
કોઇ ઇસ લાશ પે તુજકો વારે—રનમેં

માતમે ગવસી.

હાય આજ ગમકી સદા હે ચમન મેં
હે ખિઝાં ગુલશને પંજેતન મેં
હાય આજ ગમકી સદા હે ચમન મેં
યે વો જીતને ગુલે નવ બહારી
હો ગયે સબ કલમ એક બારી
તીર ખાગે હેં સબ ગુલબદન મેં—હાય
મિસ્લે નરગીસ હરએક ચસ્મે તર હે
લાલાસા દાગ બર હર જીગર હે
સર્વ કદ ખમ હેં ઇસ અનજુમનમેં—હાય
જા બજા આજ ગમકી સદા હે
બઝમે મુશરતમેં ગમ હો રહા હે
એહલે દુનિયા હે રંજો મહન મે—હાય
કોઇ મગમુમ રોતા ખડા હય
કોઇ આઝુર્દા દિલ હો રહા હય
શોરે માતમ હે ઇસ અનજુમન મેં—હાય

શાહને સિજદે મેં સરકો કટાયા
રાહે મવલા મેં ઘરકો લુટાયા
પાયા રૂતબા શહાદતકા રનમેં—હાય
અર્ઝ ગવસીકી તુમ સે હે સરવર
આજેઝોંકે હો તુમ બંદા પરવર
મુજકો રખના તુમ અપને અમનમે—હાય

માતમે અશરફ.

બાનુ અકબર કો રોકર પુકારી
શિકલ દેખુંગી ક્યોંકર યે પ્યારી
બાનુ અકબર કો રોકર પુકારી—બાનુ
રનકો લડને ચલે જબ કે અકબર
ઉસકો બાનુ પુકારી યું રોકર
આવો લેલું બલાયેં તુમારી—બાનુ
ક્યોં ન હોવે કલેજા દો પારા
મેરા અસગર ગયા રનમેં મારા
તીર અયસા લગા ઉસકે કારી—બાનુ
કિસકો અબ મેં થપક કર સુલાઉં
કિસકે ઝુલેકી ડોરી હિલાઉં
દુધ કિસકો પિલાઉં મેં વારી—બાનુ
ઇસકી સાલે ગીરાહ ભી ન આઇ
ઇસકો મેંહદી લગાને ન પાઇ
રેહ ગઈ દીલકી ઉમ્મીદ સારી—બાનુ

મેરે સરસ ઉઠા મેરા વાલી
હો ગઈ ગોદ બચ્ચોંસે ખાલી
કહું કિસ્સે મેં જુલ્મોંકી મારી—બાનુ

શિમરકો જબ સકીનાને દેખા
બોલી ચિલ્લાકે અય મેરે બાબા
ઇસ્મને બાલી હે મેરી ઉતારી—બાનુ

મેરે વાલીકો કોઇ સુનાવો
અપની પ્યારીકો આકર મનાવો
હમસે રૂઠી હે બેટી તુમારી—બાનુ

બસ્થા અશરફ યે કોલે સકીના
હુવા ઝિંન્દાંમેં પુરા મહીના
કોઇ કરતા નહીં દસ્ત યારી—બાનુ

માતમે આજીઝ.

આય હાયરે જીસકા વતન કરબલા હે,
વાહ તો આલે નબી મુસતફા હે—રે આય.

હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે,
ઓર મોહંમદ નબીકે નવાસે.
જીસકી અમ્મા બીબી ફાતીમા હે—રે આય.

બોલે ઝયનબકે પ્યારે અમ્માંસે,
હમકો જાને દો અપની રઝાસે.
હકકા ફરમાન હમપર બજા હે—રે આય.

બોલી સરવરસે તબ વોહ સજીના,
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના.
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય.

દેખ કરબલકો જાકર બસાયા,
હકકે સીજદેમેં સરકો કટાયા.
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલા હે—રે ઓય.

મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ,
ઓર હમેં પાસ અપને બુલાઓ.
જાનો દીલ મેરા તુમપે ફીદા હે—રે ઓય.

ગમસે માતમ કીયા ખતમ રોકર,
ઓર આંસુંસે મોંહ અપના ધોકર.
મોઆફ કીજે જો મેરી ખતા હે—રે ઓય.

કરના આજીજપે તુમ મેહરબાની,
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની.
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય.

માતમે ગવસી.

ઓય હાય હે યે માતમ શહે કરબલાકા,
બસ વોહ હામી હે દોનો મકાંકા—રે ઓય.

તેગ અયસી વોહ રનમેં ચલાઇ,
આફરીંકી સદા હકસે આઈ.
સીના શક હો ગયા આસમાંકા—રે ઓય.

બસ દીલાવર વોહ શાહકા પીસર હે,
ઓર શુજાઅતમેં વોહ નામવર હે.
નામ અકબર હે ઉસ નવ જવાંકા—રે ઓય.

હેં દીલાવર વોહ સારે હરમકે,
હોશ ઉડતે હેં અહલે સીતમકે.
ખૌફ ઉનકો નહીં અપની જાંકા—રે ઓય.

ઝાલીમોં પર પડી જબ તબાહી,
માર કર ફોજ સારી હટાદી.
ગુલ થા હર સીમ્ત અલ–અમાંકા—રે ઓય.

થા યે મંઝુર અમરે ખુદાકો,
દે શહાદત શહે કરબલાકો
વર ન કયા તાબ થા ઝુલ્મ–રાંકા—રે ઓય.

થા વોહ શેરે ખુદાકા પ્યારા,
ઝાલીમોંને ઉસે રનમેં મારા.
શૌક થા ઉસકો બાગે જીનાંકા—રે ઓય.

ગૌસી તાકત નહીં અબ કલમકો,
લીખખે શાહકે જો રંજો અલમકો.
ખતમ હે યહાંસે ગમકે બયાંકા—રે ઓય.

માતમે ગુલામે અલી.

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
ખાલીકે કીબરીયાકે વોહ પ્યારે–રે ઓય.

હેં જીગર ગોશે વોહ મુસ્તફાકે,
નુર દીદે હેં મુશ્કીલ કુશાકે
હેં વોહ ખાતુને જન્નતકે પ્યારે—રે, ઓય.

અપને નાનાકી ઉમ્મતકે ખાતીર.
જાન દેનેપે હો—ગયે હેં હાઝીર
યાને શબ્બીર સરવર હમારે—રે ઓય.

અમરે હક પર વોહ કયસે થે કાયેમ,
યાને ઉસ રોઝ હઝરતથે સાયેમ,
પર ઝરાભી ન ઉફ્ કર પુકારે—રે ઓય.

ઓર જબ આયા વક્તે શહાદત,
તબથી અલ્લાહો અકબર ઇબાદત.
મા—સીવા ઉસકે કુછ નહીં પુકારે—રે ઓય.

અયસા સદમા હે કીસને ઉઠાયા,
રાહે હકમેં હે સર્કો કટાયા.
અમરે હકપર હો રાઝી સીધારે—રે ઓય.

દીલે મુઝતર હે આસી શબો રોઝ
આ—તશે હીજ્રસે હે જીગર સોઝ.
જાન બાકી નઝર હે તુમહારે—રે ઓય

અર્ઝ યે હે ગુલામે અલી કી,
હો લીકા મૂજકો હઝરત નબીકી.
પહોંચું મતલબકો સદકે તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમે રઝા

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મવલામેં ઘરકો લુટાયા—આજ.

કોન અયસા હે સરકો કટાવે,
ઘરકો રાહે ખુદામેં લુટાવે;
હુકમે ખાલીક હે કયસા બજાયા—આજ.

શાહને તલવાર અયસી ચલાઇ,
રાહ દોઝખકી સબકો દીખાઇ;
લસ્કરે અહલે કીંકો ભગાયા—આજ.

કયા હકીકત કહે કોઈ ઇસકી,
થા જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા—આજ.

હાએ જો હો નબીકા નવાસા,
ઝુલ્મ ઝાલીમ કરેં ઉસપે અયસા;
તીન દીન શાહકો પ્યાસા બીઠાયા—આજ.

અય અઝીઝો યેહ કયા ગમ નહીં હે,
ગમ અહલે હરમ કમ નહીં હે;
હાય કયા બીબીયોંકો સતાયા—આજ.

ગમમેં અહલે હરમ શાહે દીંકે
જીસને આંખોંસે આંસુ બહાયે,
ઉસને જન્નતકો બેશક હે પાયા—આજ.

ઇસ રઝાયે હુઝીકો અય સરવર,
ભુલીઓ મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા—આજ.

માતમે રેહમાન.

ઓય હાયે કયા લીખું હાલ સુગરાકે ગમકા,
સીના ફટતા હે ઇસ જા કલમકા—રે ઓય.
રોકે સુગરા યેહ બોલી હો બેતાબ,
ક્યું ન મેરે પીદરકો દીયે આબ.
જો થા સરદાર અરબો અજમકા—રે ઓય.
ઇતના આબીદને આંસુ બહાયા,
બાપકે ગમ સીવા કુછ ન ખાયા.
ગુલ થા રૂખસારોં પર ચશમે નમકા—રે ઓય
તીર બર હલક અસગરબી ખાયે,
ઓર અબ્બાસ બાઝુ કટાયે.
હાયે શબ્બર પીયે જામ સમકા—રે ઓય.
લડતે શબ્બીર યે રનમેં અયસે,
લાખોં ભુઝમેં હો એક શેર જયસે.
થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા—રે ઓય.
આરઝુ હે યે શબ્બીરો શબ્બર,
દસ્તે ખુદ હો ઓર રહમાનકા સર.
હે ભરોસા તુમ્હારે કરમકા—રે ઓય.

માતમે હામી.

ઓય હાયે આજ અસગર અલી રન સીધારે,
ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે—રે ઓય.
જીન્નો ઈનિસાં થે રોતે ઝમીં પર,
ઓર ફરીશ્તેભી ચરખે બરીં પર;
અલ અમાં અલ અમાં સબ પુકારે—રે ઓય.
બદલે પાની થી પાની શહાદત,
ચશમયે ફયેઝ બહરે સખાવત;
તીશના લબ હોકે દરીયા કીનારે—રે ઓય.
નાલે નાલોંને અયસે મચાએ,
ચશમે દરીયાને આંસુ બહાયે;
બન ગયે અબ્ર થે આહ સારે—રે ઓય.
તલ્ખ હે ઝિંદગાની ખુદાયા
બીછ્છુ ઓર સાંપને ઝેહર ખાયા;
જાન દેતે હેં સબ ગમકે મારે—રે ઓય,
રોઝે મેહશરમેં પાઉ ગુલામી,
બા અદબ અર્ઝ કરતા હે હામી;
સદકે હોતા હે હરદમ તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમે રઝા.

મેરા માસુમ પ્યારા, રાજ દુલારા, હાયે અલી અસગર,
હમેં છોડ સીધારા, પ્યારા હમારા, રાજ દુલારા.—હાયે

છોડકે હમકો ગયે યહાંસે, પ્યારે સરજન–હાર,
હીજરમેં તોરે માદર તોરી, કરે હે રો રો પુકાર,
મેરી આંખોંકા તારા, દીલકા સહારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

બન બન ઢુંડું, જંગલ ભટકું, પાઉં ન તેરા નશાન,
પ્યારે અસગર જલ્દ ખબર લો, જાતી હે મેરી જાન,
મેરી જાન ખુદારા, કર એક નઝારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

હાયે સીતમ, બેહોશ પડે હો, દીલપર ખાકર તીર,
પ્યારે અસગર મોંહસે બોલો, કોન થા વોહ બે પીર,
તુમ્હેં કીસને હે મારા, બોલો ખુદારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

સરવર તોરે ગમમેં રઝા યેહ, ખોવે હે અપની જાન,
જલ્દ ખબર લો, ગમસે છુડાઓ, અપના બતાઓ નશાન,
કરે વાંપે ગુઝારા, માસ યેહ નારા, રાજ દુલારા,—હાયે

માતમે રઝા.

લોગો માહે મોહર્રમ હયે આયા,
જીસમેં સરવરને સરકો કટાયા. ૧ લોગો.

જબ ચલે કરબલા શાહેઅકરમ ઇબ્ને અબ્બાસને આકે ઉસદમ
ચશ્મસે ખું બહાકર સુનાયા. ૨ લોગો.

આપકો હયે ખુલાતે દગારે, પેશ આવીંગે કુફી જફાસે.
દીલમે કયા આપકે યેહ સમાયા. ૩ લોગો.

બોલે હઝરતયે સુન અય બીરાદર, તેરા કેહના હયે બેશક બરાબર
હોકે મગમૂમ ફિર સર ઝુકાયા, ૪ લોગો.

બોલે ગમસે કે અયે ભાઇ મેરે ખ્વાબમેં આકે. એક દીન નબીને.
અપને નઝદીક મુજકો બુલાયા. ૫ લોગો.
ઓર કહા રાહે મોલામેં પ્યારે, સર કટા ઓર ઘરકો લુટાં દે.
યેહ કહા ઓર ગલેસે લગાયા. ૬ લોગો.
ઝ્મને અબ્બાસસે બોલે સરવર, જો હો રાઝી રઝાએ ખુદાપર.
ક્યું ન હો ફીર બલંદ ઉસકા પાયા. ૭ લોગો.
શાહને સર કટાયા ખુશીસે, ઓર ઘરભી લુટાયા ખુશીસે.
બેકુરે ઉમ્મત યેહ સબ દુઃખ ઉઠાયા. ૮ લોગો.
હયે દોઆએ રઝા બા દીલે ઝાર, પાસ બુલવાઓ અબ શાહે અબરાર
આપકે હિજ્રને હયે સતાયા. ૯ લોગો.

માતમે રઝા.

આજ શેહ સર કટાતે હયે પ્યાસે
યાને હઝરત નબીકે નવાસે ૧ આજ.
લાશે અકબર જો ખયમે મયે આઇ, બાનુ બોલી યેહ દેકર દુહાઇ,
કીસને મારા હયે ઉસકો જફાસે. ૨ આજ.
માંસે તુમ બોલતે ક્યું નહી હો, દર્દ ઝખ્મોંકા કેહેતે નહી હો.
મુઝસે શાયદ હો તુમ કુછ ખફાસે. ૩ આજ.
બરછીયોંસે છિદા સબ બદન હુએ, ખુંમે ડુબા તેરા પયેરહન હયે
દાદ ચાહુંગી ઇસકી ખુદાસે. ૪ આજ.
કત્લે આલે નબી કરદીયા હયે, બચ્ચા એકભી ન બાકી રખા હયે.
ચારા કબ હયે ખુદાકી રઝાસે. ૫ આજ.

શર્મ આતી ન તુઝકો લશ્કરનાં, જબ્બ્યે શમશીર ઓર શેહકા સીના.
ખોફ આયા ન તુઝકો ખુદાસે. ૬ આજ.

જો હો અસવાર દોશે નબીકા, રાહતે દીલહો હઝરત અલીકા.
વો હો મજરૂહ કરઓ બલાસે. ૭ આજ.

શોહરત આલમમે યેહ કુબકુ હયે, હર જગાહ બસ યેહી ગુફ્તગુ હયે
આજ સરવરકો મારા દગાસે. ૮ આજ.

માતમે રઝા.

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મોલામેં ઘરકો લુટાયા. ૧ આજ.

કોન અયસા હયે સરકો કટાવે, ઘરકો રાહે ખુદા મયે લુટાવે;
હુકમે ખાલિક હયે કયસા બજાયા. ૨ આજ.

શેહને તલવાર અયસી ચલાઇ, રાહ દોઝખકી સબકો દિખાઇ;
લશ્કરે અહેલે કીંકો ભગાયા. ૩ આજ.

કયા હકીકત કહે કોઇ ઇસકી, થી જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલાકે બનકો બસાયા. ૪ આજ.

જોકે મુખતારે કોસર કહાવે, હાએ પ્યાસા વોહ ગરદન કટાવે;
રંજ કયા યેહ, ફલકને દિખાયા. ૫ આજ.

હાએ જો હો નબીકા નવાસા, ઝુલ્મ ઝાલિમ કરે ઉસપે અયેસા;
તીન દિન શેહકો પ્યાસા બિઠાયા. ૬ આજ.

અયે અઝીઝો પેહ કયા ગમ નહી હયે, ગમે એહલે હરમ કમ નહી હયે;
હાએ કયા બીબિઓંકો સતાયા. ૭ આજ.

ઈસ રઝાએ હઝીંદ્રા અબ સરવર, ભુલ્યો મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા. ૮ આજ.

જોગીનામા ઝકા.

દીપચંદી.

જોગી કાંધે પે રખકે ઉદાસા
ચલકે ગોકુલ મેં કરલોજી બાસા
રેહમ આયા ન કુચ્છ શિમ્રકો ભી
હાય મારા નબીકા નવાસા
ઉમરમેં છે મહીને કા અસગર
શીરે માદર સે ગુઝરા પ્યાસા
દાત મેં આકે હારે યઝીદી
કયા ગિરા જીતકા શેહ કે પાસા
પાઉં દેખે કબુતર કે જબ લાલ
છોડી સુગરાને તબ શેહકી આસા
હાલ પુછો ન કુચ્છ શેહકે ગમકા
હાય હરએક બશર હે હિરાસા
હુવે બરબાદ નાહક ઝકા તુમ
જી મેં કુચ્છહી ન અપને તપાસા

જોગીનામા ઝકા.

જોગી હઝરતકે રોઝે પે જાકે
ફાતેહા પડ યદોંકો ઉઠાકે
બોસા તુરબતકો ફિર દીજીયે તુ
ચુમીયો પહેલે આંખે લગાકે
વોહી ગોકુલ વોહી બિંદરાબન હે
વહીં રેહના તુ તુરબત બનાકે
જો ફુરાત હે વો હે રશ્કે ગંગા
નામ જપના ગુરૂકા નહાકે
ખ્હાંકી મટટી હે ટીલેકે કાબિલ
કરિયો પુજા જબીં પર જમાકે
ગમકી સુમરન કો હાથોમેં લેકર
ફેરીયો અપની ગરદન ઝુકાકે
આખરીં હે ઝકા જબતો તુમ્હકો
બાંધો મઝમુન શેહ કરબલાકે

જોગીનામા હાફિઝ.

જોગી દીલકા બના સાફ દરપન,
અપનેમેં આપ કર પીયુકા દરશન—જોગી.

દીલમેં તો ખુગઝ સારા ભરા હે,
ઓર કચરા હસદકા ધરા હે,
દેખ અપના ઉઠાકર તુ દામન—જોગી.

હીરસે દુન્યાને હે તુજકો ઘેરા,
દીલમેં સારા ભરા હે અંધેરા,
પાક પેહલે બનાલે તનો મન—જોગી

ઇશકે મવલાકી આતશકો ભડકા,
હુબ્બે દુન્યાકા કર દુર ધડકા.
જબ કેહાવેગા જગમેં તુ અહસન—જોગી.

મએ ઉલફતકા કર નોશ પ્યાલા,
ઝિકરે કલબીકા લે હાથ માલા.
ઓર પકડ બે કોઇ જાયે મામન—જોગી

દુર કર દીલસે ફખરો ગુરૂરી,
તાકે હાસીલ હો તુઝકો હુઝુરી.
છોડ દે યાર યે અપના બચપન—જોગી

પયદા કર કોઇ કામીલ તુ મુરશીદ,
હે યે હાફેઝકી તુજકો તકૈયુદ.
દમ્મકા પાયેગા ફીર તુ મખઝન—જોગી.

જોગન નામા રઝા.

મેંતો કરબલમેં મસકન કરૂંગી,
શાહકે ગમમેં બિરોગન બનુંગી.—મેંતો.

ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ—છાલા,
હાથમેં માલા કાનોંમેં બાલા,
નામ સૈયાંકા હરદમ જપુંગી—મેંતો.

દીલકો અપને ફરૂંગી મેં પામ,
જમમેં સૈયાંકે સે એક તારા,
નામ લે લેકે વાકા જપુંગી—મેંતો.
મેંતો ધુની રમાઉંગી બનમેં,
ખાકે કરબલા લગાઉંગી તનમેં,
હીજ્રમેં શાહકે જલજલ મરૂંગી—મેંતો
બનકે જોગન ફીરૂંગી મેં બનબન,
ત્રિર્દ લબ પર મેરે હોગા રનરન,
રંજ જો કુછકે હોગા સહુંગી—મેંતો.
નાસેહા મેં ન માનુંગી કેહના,
બનકે જોગનકી કરબલામેં રેહના,
શાહકે ગમ–મેંહી મેં જાન દુંગી—મેંતો.
રંજ જો કુછ કે હોગા સહુંગી,
શાહકે ગમમેંહી જાન દુંગી,
અય રઝા ઔર આસન રહુંગી—મેંતો.

જોગી નામા રઝા.

હે સલામ ઉસપે જોગી હમારા,
બઝમેં કરબલાકો જો થા સીધારા—હે૦
સામને દુશ્મનોંકે લડા વોહ,
બે હિમાયત થા ઔર બે સહારા—હે૦
તીન દીન તકે ન પાની પીલાયા,
લોક ખયડે યે આદા કિનારા—હે૦

રાહે હકમેં દીયા સરકો અપને,
સેહ લિયા ઉસમે ખંજર દો ધાર:—હે૦
બખ્શવાનેકો નાનાકી ઉમ્મત,
જાન દેના કીયા થા ગવારા—હે૦
શીરને કટુંકર બને હમભી જોગી,
ઇશ્કમેં ઉસકે ખોલે સીધારા—હે૦
અય **રઝી** કેહ સલામ ઉસપે તુભી,
બલકે ખાશીકકા જો થા પ્યારા—હે૦

જોગીનામા ઝરરા.

જોગી દુખચા મહીના હો આલા,
ચંદ્ર વસલા આકાશી જગાલા.
ઝમ કરીતાંત ફાતી ધરો ધર,
દુખ જે ઝાલે હોતે ત્યાંચા વર.
પાહુની ફાર ગમચી હે ડુંગર,
એતા ધીર ધરૂ ન્યા અમચા જીવાલા—જોગી.
હુશ ગીલમાં મલક જીન્નો ઇનસ',
દર ગમે ઇબ્ને હૈદર અંદ ગીરયાં;
દીલ તપાનંદો સીના બીરયાં,
બખી દાગ દારંદ બર દીલ ચું લાલા—જોગી.
હીંજે દુખજી કરો આઉં ચું ધાલ,
પાની અંખીયાંસે જારી થીયો લાલ,
ગમમેં પાંજો થીયો હેડો બદ હાલ,
જેડો થીયો આય કોઇ મરન વાલા—જોગી.

આલમ હસનેનનાં દુખમાં છે સારો,
માથે જીન્નો મલક ચાંદ તારો;
આગે દહાડામાં સરદાર હમારો,
ગયો રાહે મવલામાં જાન કર હવાલા—જોગી.

ગમસે ઝરરા કરજવા ફટત હે,
બાગ ઝોહરાકા બનમેં લુટત હે;
અબ સકીનાસે બાબા છુટત હે,
ચલો રનમેં જોઝનકો સે હાથ ભાલા—જોગી.

રિવાયતે જોગી.

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા,
હુરો ગીલમાંને સંદલ ચડહાયા.
જોગી સબ મીલ ચલો કરબલાકો,
આજ મેલા શહીદોંકા આયા.
રનમેં કાસીમ બનેકી હે શાદી,
દસ્તે કરબલમેં મંડવા છવાયા.
ઉનકો રીઝવાં પીન્હાનેકી ખાતીર,
ખાસી પોશાક જન્નતકી લાયા.
ચારો આલે નબીકે સીવા ઓર,
દરદો ગમ અયસે કીસને ઉઠાયા.
આજ શોહદાયે દસ્તે બલાપર,
અરશે આઝમને ડાલાહે સાયા.

જોગી આલે નબીકિ મહેલ સબ,
ખાસ જનતમેં હકને બનાયા.
પાક આલે નબી પર ખુદાસે,
દેખે તોહફા દરૂદોંકા આયા.
શુકરે ખાલીક અદાકર તુ ખુરશીદ,
રાહ—નુમા પેશવા અયસા પાયા.

જોગી નામા રઝા.

ખુબ યેહ જોગીનામા કહા હે,
અય રઝા વાહવા વાહવા હે—અય.
જોગી દુન્યાકે ગમસે હો બેડર,
કર તવક્કુલ તુ ઝાતે ખુદા પર;
યેહ હુમા યેહ હુમા યેહ હુમા હે—અય.
જોગી રંજો અલમ—દીમેં રેહના,
સુદ—દુઆ અપના હકસેહી કેહના,
યેહ દુઆ યેહ દુઆ યેહ દુઆ હે—અય.
જોગી તુ મયકદેમેં ન જાના,
સારે બદકામસે મોંહકો ફીરાના;
યેહ વફા યેહ વફા યેહ વફા હે—અય.
જોગી જીસસે કે દીલકો લગાયા,
ઉસસે મર તુને મોંહકો ફીરાયા,
યેહ દગા યેહ દગા યેહ દગા હે—અય.

જોગી તુ ઝુલ્મ મતકર કીસીપર,
આહે મઝલુમસે ડર તુ અકસર,
યેહ જફા યેહ જફા યેહ જફા હે—અય.
જોગી હો તુઝસે જો કોઈ આલા,
ઉસકી બદગોઇપર હો ન શયદા,
યેહ હવા યેહ હવા યેહ હવા હે—અય.
અય રઝા જોગીનામા યે સુનકર,
કયા અજબ ગર કહેં સબ સુખન-વર,
મરહબા મરહબા મરહબા હે—અય.

મસનવી

બને ક્યોં કર ન ચેહરે જર્દ સબકે
કે અસરા આગયા ફાગનમેં અબકે
કનહયા બ્રિજમે ગર આજ હોતા
બજા કર બનસરી માતમ કી રોતા
નઇ સુરત કી વો હોલી રમાતા
બસન્તી લે મેં વો હિન્ડોલ ગાતા
યે કેહતા દિલ ન હો ગમ ખ્વાર અપના
તો ફિર દુનિયામેં કયા અવતાર અપના
જીગર કરતા યે કેહકર પારાપારા
ગયા બેટા અલીકા મુફ્ત મારા
મેં હોલી બ્રિજ મેં કયા ખાક ખેલા
વો ખેલા સરપે કરકે અપને મેલા

કહા ફિર બિજ કે લોગોં સે સુનલો
ગિરેં કતરાત જો આંખોં સે સુનલો
યેહી કેહતા હું તુમ સે બરમલા મેં
મદીને સે નીકલકર કરબલા મેં
કિયા કોમે યઝીદી સે ઝમેલા
હુસેન ઇબ્ને અલી કયા ફાગ ખેલા
રંગા કર અપની કફની મેં ભી ભગવા
જો વો હોતા તો લેતા ઉસસે ફગવા
કરૂં તારીફ ક્યા મેં લાલાગું કી
રગે શોહ સે છુટી પિચકારી ખુંકી
સુના રેતી હે ઉસકી ઇસ કદર લાલ
ગુલાલ આગે હે યકસર જીસ્કે પામાલ
અબીરો મુસ્કો અમ્બરકી હે કયા અસ્લ
ઝમીને કરબલા કી હે યે નકલ
હે અયસે કુમકુમુંકી કયા ઝુરરત
ન પાઈ રંજકી ગુન્ચોંને સુરત
ચમન મેં રંગ હે નેહરોંકા પાની
કુબા પેહની ગુલોંને ઝાફરાની

સેહરા:

દુલ્હે કાસિમકે સજા આજ હે સર પર સેહરા,
હે યે લાસાની નહીં ઇસકે બરાબર સેહરા.
ચાંદસે ચેહરેપે કયા નુરે ઇલાહી હે અયાં,
રૂખે પુર નુર પે લાસાની હે ઝેવર સેહરા.

ઉતરે જન્નતસે હેં ગીલમાન સુએ કાસિમ આજ,
કીશતીયે નુરમેં ફુલોંકા લગાકર સેહરા.
ફર્ક બર બાંધતે હેં જબકે હુસેના પ્યારે,
હોવે ઉસ ચેહરેપે ઝેબંદા ન કયું-કર સેહરા
સાફ મોતીસે સફા સેહરેકી હરએક લડીયાં,
થા બજા કહીએ અગર કાને જવાહીર સેહરા.
તારે મુકેશસે ગુંધા હુવા સર તા પા થા,
જામે ઝરરીકે બરાબર થા સરાસર સેહરા.
ખુબ તહરીર કીયા સેહરા યે તુને મુશકીલ,
કેહ સકેગા ન કોઇ અયસા સુખનવર સેહરા.

સંદલ

આજ ફીરદોસસે શબ્બીરકા આયા સંદલ,
હુરો ગીલમાંને ખુશી હોકે ચડાયા સંદલ.
કીસ તજમ્મુલસે હુસેન ઇબ્ને અલીકા યારો,
ઇતરો અંબરસે બસાયા હુવા આયા સંદલ
પઢતે સલવાત બહમ ખુલ્દસે હુરેં આઇ,
આકે ખુશ હોકે વહાં સબને ચડાયા સંદલ.
ધુમ ચો સીમ્ત થી સંદલકી શહે-વાલાકે,
દેખને શૌકસે હરએક થા આયા સંદલ.
કીજે તાઅરીફ તો કયા કીજીયે ઉસ સંદલકી,
હુરો ગીલમાનને જીસકા હો બનાયા સંદલ.
મગઝ ખુશબુસે મોઅત્તર રહતા મર્ગ ઉસકા,
જીસને થોડાસા કભી સુંઘને પાયા સંદલ.

ક્યું ન અહબાબ હોં ખુશ શેઅરકો સુનકર હાફેઝ,
ખુબ દીલ ચસ્પ યહીં તુને બનાયા સંદલ.

નૌહા.

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
ક્યા ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમભી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ઘુટનીયોં ચલતે, માદરને ન દેખા.
અરમાન મીલે ખાકમેં સબ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર.
યે જીસ્મ તેરા નાઝનીં ઔર ધુપકી તેઝી, સાયામેં કરૂં ક્યા,
તુમ દેખો તો ચાદરભી નહીં સરપે હમારી, પ્યારે અલી અસગર
લાશેપે તેરે રોને નહીં દેતે હેં આદા, મુઝ કુંબ જલીકો,
નેઝે હમેં દીખલાકે ડરાતે હેં કીનારે, પ્યારે અલી અસગર.
કાસીમ હે ન અબ્બાસ ન અકબર હેં ન સરવર, આબીદ હેં સો બીમાર
અબ જીતી હું કીસકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર.
મજરૂહ કીયે કાન સકીનાકે અદુને, ઔર મારે તમાચે,
દેખો તો તડપતી હે પડી દર્દકે મારે. પ્યારે અલી અસગર.

નૌહા

સુગરાને કહા રોકે જો હઝરત હુવે અસવાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહા મુઝે તુમ છોડકે યાં જાઓ ન ઝીનહાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહાઇમેં ફુરકતકા અલમ સેહ ન સકુંગી, રોરોકે રહુંગી,
ક્યા ગુઝરેગી મુઝપર કે મેં હું સાહેબે આઝાર, હય હય મેરે બાબા.
સો રેહતી હું મોંહ ઢાંકે શબકો જો દુખાયા, કોઇ હે યે કેહતા,
દસવીંકો મોહર્રમકી યે ખુલ-જાયેંગા પ્રસરાર, હય હય મેરે બાબા.

સબ્ર આતા નહીં જાતી હે હઝરતકી સવારી, લીજીયે મેં વારી,
તનહાઈમેં બેટીકા નહીં કોઈ પરસ્તાર, હય હય મેરે બાબા.
ક્યા રંજ **વઝીર** ઉસપે થા અય વાયે મુકદર, ફરમાતીથી રોકર.
ઇસ સીનમેં મેં અફસોસ હુઇ બે-કસો નાચાર, હય હય મેરે બાબા.

નોહા.

ઝયનબ યે બયાં કરતીથી ગરદુકી સતાઈ, હય હય મેરે ભાઈ.
પરદેસમેં લુટી ગઈ ઝોહરાકી કમાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
પાનીકે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીરકર,
પાનીકે ઇવઝ તીરસે પ્યાસ ઉસને બુઝાઈ, હય હય મેરે ભાઇ.
કહેતી હે સકીના મેરે સકકેકો બુલા દો, યા પાની પીલાદો,
પાનીકે લીયે નેહરપે કયું દેર લગાઇ, હય હય મેરે ભાઇ
રોતી હે બયાં કરકે યેહી વોહ જીગર અફગાર, અય શેહકે અલમદાર,
અમ્મુનેભી અફસોસ મેરી યાદ ભુલાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ઉરયાં, ઓર ખુંમેં હે ગલતાં,
તુમ મર ગયે ઓર આહ મુઝે મોત નઆઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીભી ન પાયા,
સદકે તેરે મઝલુમીકે યે ઝોહરાકી જાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
ઝયનબકા અજબ હાલ થા હૈદર મેં કહુ કયા, ફટતા હે કલેજા,
રોરોકે વોહ કેહતી થી હે યે ગમકી સતાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.

બનજારા.

મેં ઢુંડ ફીરી બન સારા, ન મીલા મેરા બનજારા,
કોઈ પતા કહો પીતમકા, યે રાગ મીટા દો ગમકા.
બેતાબ હે દીલ હમારા—ન મીલા મેરા.

ફુરકતમેં તેરી ઓ સાજન, નગરીમે ફુકે બંજારન,
ફીરે દશ્તમેં હોકે અવારા—ન મીલા મેરા.

નહીં માલુમ અબ યે હોતા, પીયા જાગ રહા યા સોતા
કયા ભુલ ગયા વો પ્યારા—ન મીલા મેરા.

દર જહાંમેં હાયે ખુદાયા, શાહઝાદા ન અપના પાયા
કયા છુપા ગગનમેં તારા—ન મીલા.

ગર લુત્ફે ખુદા હો જાવે, હાં ઝરીફ પતા બતલાવે,
કરૂં શુક્ર કદીમી દુબારા—ન મીલા.

તમામ શુદ.

ખાસ મોહોરરમ શરીફમેં પઢનેકે
કાબિલ કિતાબેં

ઉર્દુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફોમેં

શહાદતનામા	૦—૨—૦	ઝિકરૂશ શહાદતેન	૦—૫—૦
તુફાને કરબલા	૦—૪—૦	દરિયાએ ગમ	૦—૩—૦
સબીલનામા	૦—૧—૦	નેહરેગમ	૦—૫—
રૂબાઇયાત	૦—૪—૦	બહેરેગમ	૦—૪—
જંગનામા હઝરતઅલી	૦—૬—૦	રવઝતુશ શોહદા	૦—૧૨—૦

ઉર્દુ ઝબાન ઓર ઉર્દુ હરફોમેં

ચાલીસ મરસીયે—હરેક મરસીયેકી કીમત એક આના.

મોહરરમનામા—દેહલીવાલે હઝરત ખ્વાજા હસન નિઝામી સાહેબકી દિલચસ્પ તસનીફ. કીમત બારા આને.

ઝિકરૂશ શહાદતેન—મુસતનદ શહાદતકી કીતાબ હે કીમત આઠ આને.

રૂબાઈયાતે અનીસોદબીર—કીમત પાંચ આને.

ઇસિકે અલાવા મોહરરમ શરીફમેં પઢનેકે કાબિલ બોહોતસી કિતાબેં હમારે પાસ મોજુદ હેં. કિસી કિસમકી ખરીદારીકે વકત હમકો ઝુરૂર લિખના. ઇનશાઅલ્લાહ આપકો ફાયદા હોગા.